

Blogs

Autor
noms d'usuari separats per comes.

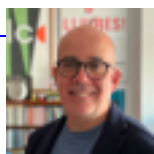
Introduïu un llistat de

Cerca

- [Detalls](#)
- [Llista](#)
- [Grups](#)
- [Temes](#)

[Entrada de blog](#)

[El PAC de Santa Margarida i els Monjos: full de ruta cultural per a un municipi singular](#)

Publicat per [Oriol Lladó Esteller](#) el 10/02/2026 - 10:00

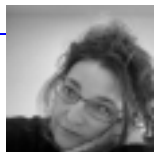
No és fàcil entendre Santa Margarida i els Monjos (Alt Penedès), un d'aquells municipis que molts veuen de passada, del cotxe estant, aparador fugaç de passat i present industrial, al cor d'una comarca vinícola amb paratges més pintorescos i a prop, massa a prop, d'una petita gran capital com és Vilafranca. La seva estructura territorial és particular, i tampoc és fàcil d'interpretar. Un municipi estès al llarg de la carretera, amb dos nuclis de fort caràcter (els Monjos i La Ràpita) que són motors d'una dinàmica societat civil que, amb tot, no deixa de mirar-se de reüll, porta d'entrada al parc natural del Foix, amagat rere les imponents xemeneies cimenteres i una estació de tren a mig camí de tot i d'enlloc a la vegada.

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s); js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js = d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1"; fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[Quan el relat ja el compartim: què cal perquè la cultura sigui un dret de debò](#)

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 27/01/2026 - 10:12

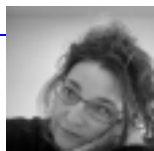
El marc dels drets culturals és avui àmpliament compartit. Però entre el consens i la seva aplicació quotidiana, especialment als municipis, s'obre una distància que ja no es resol amb més relat, sinó amb decisions.

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript';  
po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s =  
document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s);  
js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-  
wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js =  
d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1";  
fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[Les lleis secretes del sistema cultural: aquí les teniu](#)

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 16/12/2025 - 10:02

Un manual involuntari a partir d'un any sencer de #compartim

Cartografia involuntaria d'un ecosistema que insisteix a repetir-se

Hi ha qui llegeix *#compartim* com un recull d'enllaços útils per començar la setmana. Però si el mires amb una mica més d'atenció, i una mica menys d'innocència, descobreixes una altra cosa: un autèntic sismògraf del sistema cultural. Setmana rere setmana, article rere article, allò que es presenta com una simple selecció d'actualitat acaba revelant un ordre ocult, un repertori de constants que governen silenciosament el nostre ecosistema.

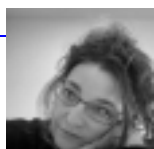
No és cap gran misteri: el sistema cultural funciona molt sovint per inèrcies, per símptomes i per idees que tornen cíclicament, com estacions sense calendari. Aquestes dotze lleis no són infal·libles, però expliquen molt més del que voldríem admetre.

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript';  
po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s =  
document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s);  
js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-  
wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js =  
d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1";  
fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[Quan les preguntes obliguen el museu a mirar-se](#)

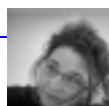
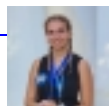
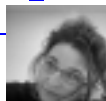

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 18/11/2025 - 12:12

Continuar, i amplia, la conversa iniciada per Raquel Torrecilla Pallarès, membre d'Interacció, a LinkedIn

Les preguntes que [Raquel Torrecilla Pallarès](#) ha compartit arran de la [XXI Jornada de Pedagogia de l'Art i Museus](#) no són simples interrogants metodològics. Són una intervenció política. Són un recordatori que el museu, la seva arquitectura, els seus rols, les seves prioritats, és una construcció que pot ser llegida, disputada i transformada. I sobretot, són un avís que el debat no es pot quedar en el recinte d'una jornada: necessita espais públics de pensament, com **Interacció**, que permetin aprofundir-hi i donar-los continuïtat.

[6](#)

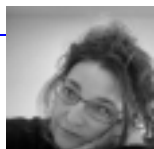
[+3](#)

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s); js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}}(document,"script","twitter-wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js = d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1"; fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[Quan la cultura es converteix en un ecosistema \(estadístic\)](#)

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 13/11/2025 - 10:12

?Notes crítiques sobre el nou marc de la Unesco i les seves implicacions locals

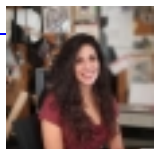
El nou *Framework for Cultural Statistics* de la Unesco (2025) redefineix què entenem per cultura i com la mesurem. Substitueix la lògica del “sector” per la de “l’ecosistema” i proposa un model global de dades per captar-ne la complexitat. Però tota nova gramàtica estadística també és una forma de poder: transforma la manera com es pensa, es valora i es governa la cultura. Què implica això per als municipis i per als tècnics culturals que treballen des del territori?

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s); js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js = d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1"; fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[La cultura no és un luxe: és infraestructura democràtica](#)

Publicat per [Yolanda Colás](#) el 10/11/2025 - 07:15

Per què necessitem polítiques culturals valentes i transversals?

Yolanda Colás Álvarez — Sociòloga (especialista en cultura, educació i TIC) i Gestora Cultural.

La cultura acostuma a aparèixer en el debat públic com un extra: un espai d'oci, d'entreteniment o de consum. Una “capa final” que es pot retallar quan hi ha dificultats pressupostàries. Però, quan mirem la cultura des d'una perspectiva social i no merament d'entreteniment o consum, apareix una veritat incòmoda: **sense cultura no hi ha cohesió, no hi ha expressió crítica, no hi ha comunitat, no hi ha empoderament ni creixement.**

Defensar les polítiques culturals vol dir defensar un **dret ciutadà i un espai de transformació social.**

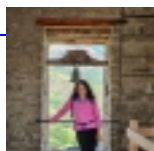
```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s); js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js =
```

```
d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1";  
fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[El tren de la felicitat fa parada al Cafè Nou](#)

Publicat per [Cristina Benesey Ruiz](#) el 23/10/2025 - 13:12

Quinze anys de teatre comunitari i humor compartit des de Serveis Socials de Mataró, amb el Grup de Teatre Magín pujant de nou a l'escenari.

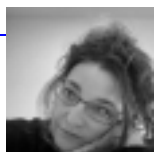
Fa quinze anys que, des de Serveis Socials de Mataró, pugem cada dijous a un tren una mica especial. No és un tren que porti pressa ni té horaris marcats. És el tren del teatre, de la creativitat, de les segones oportunitats i de la rialla compartida. En diem **Grup de Teatre Magín**, i neix d'un taller que va començar el 2011 amb la idea d'obrir un espai d'oci i expressió per a persones que vivien situacions d'aïllament o fragilitat social.

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript';  
po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s =  
document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s);  
js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-  
wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js =  
d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1";  
fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[Llegir també és planificar](#)

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 23/10/2025 - 10:12

Les noves fitxes de lectura d'Interacció proposen obrir espais per pensar en equip la pràctica cultural local. Llegir junts no és un afegit formatiu: és una forma de política institucional.

En temps de calendaris saturats, reunions acumulades i correus que no donen treva, reservar una estona per llegir pot semblar un luxe. Però llegir —i fer-ho en equip— és, potser, una de les maneres més radicals de sostenir una política cultural amb sentit. No com a activitat complementària, sinó com a espai de revisió col·lectiva dels marcs des d'on pensem i actuem.

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s); js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}}(document,"script","twitter-wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js = d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1"; fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[Declaració de Barcelona: de l'esborrany desafiant al text normatiu](#)

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 02/10/2025 - 09:02

El pas del codi font a la Declaració definitiva mostra com els drets culturals es mouen entre el conflicte i el consens.

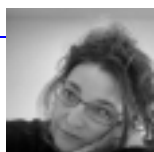
La **Declaració de Barcelona pels drets culturals**, presentada el 30 de setembre de 2025, culmina un procés que vam seguir de prop a través del *codi font*. Aquella versió preliminar, que vam analitzar en tres [articles](#), no buscava ser definitiva: era, més aviat, una caixa d'eines crítica. El text no s'estalviava les ombres. Quan descrivia la governança cultural parlava d'"abusos de la contractació pública" i advertia contra "la dictadura tècnica" que pot buidar de sentit els drets culturals. Davant d'això, el codi font mostrava la doble cara: quan erosiona i quan obre camins de transició.

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript';  
po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s =  
document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s);  
js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-  
wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js =  
d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1";  
fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

[Entrada de blog](#)

[El decàleg com a interpel·lació directa als municipis](#)

Publicat per [Roser Mendoza](#) el 24/09/2025 - 09:29

La gestió cultural demana dignitat: el decàleg com a eina per repensar les polítiques municipals.

He seguit amb interès la presentació del Decàleg per la dignitat laboral i professional de la gestió cultural a Catalunya, impulsat per l'[APGCC](#). No és un document més: és un mirall que posa davant nostre la precarietat estructural de la gestió cultural i la necessitat urgent de revertir-la.

Llegir-lo des d'una mirada municipal té un efecte clar: ens adonem que moltes de les situacions que descriu no

són alienes, sinó quotidianes. Contractacions fràgils, externalitzacions que esgoten la memòria institucional, equips incomplets que depenen de la voluntat de persones concretes, plecs que valoren més el preu que la qualitat professional...

```
window.__gcfg = {lang: 'ca'}; (function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript';  
po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s =  
document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();  
Tuiteja !function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(!d.getElementById(id)){js=d.createElement(s);  
js.id=id;js.src="//platform.twitter.com/widgets.js";fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,"script","twitter-  
wjs");
```

```
(function(d, s, id) { var js, fjs = d.getElementsByTagName(s)[0]; if (d.getElementById(id)) return; js =  
d.createElement(s); js.id = id; js.src = "//connect.facebook.net/ca_ES/all.js#xfbml=1";  
fjs.parentNode.insertBefore(js, fjs); }(document, 'script', 'facebook-jssdk'));
```

- [1](#)
- [2](#)
- [3](#)
- [4](#)
- [5](#)
- [6](#)
- [7](#)
- [8](#)
- [9](#)
- ...
- [següent >](#)
- [últim »](#)

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/12/01/cultura-no-es-solo-que-cultura-es-tambien-como>